

Príde raz pedofília do módy?

Paweł Chmielewski

10. júla 2019 ✚ *Politika*

O zákaze jej propagácie momentálne panuje zhoda medzi pravickou i ľavicou. Ešte v deväťdesiatych rokoch minulého storočia sa však sex dospelých s deťmi, najmä mužov s chlapcami, považoval za neškodný, dokonca módný. Táto propaganda sa môže vrátiť. Svedčia o tom štandardy WHO, ktoré by sa teraz mali stať základom pre sexuálnu výchovu napríklad vo Varšave.

Foto: Strana zelených v akcii, zdroj: spiegel.de

Nebezpečné „štandardy“ WHO

Keď vo februári tohto roku primátor Varšavy Rafał Trzaskowski podpísal Chartu LGBT, konzervatívci spustili veľký krik kvôli charakteru sexuálneho „vzdelávania“, ktoré Charta odporúča v základných a materských školách. Dokument predpokladá, že varšavské deti sa budú zoznamovať so záležitosťami týkajúcimi sa telesnosti a sexuality podľa smerníc Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO). Už pri zbežnom listovaní v týchto smerniciach sa každému civilizovanému človeku musia ježiť vlasy na hlave. **Už malé deti sa majú učiť, ako si spôsobiť potešenie masturbáciou a dozvedieť sa o „rozmanitosti rodových identít“ a o „dúhových rodinách.** Na druhej strane starší žiaci sa budú učiť nadväzovať sexuálne kontakty, vzťahy s inými ľuďmi za účelom „bezpečného a príjemného“ pohlavného styku. V tejto súvislosti sa prirodzene objavili námietky, že sa tým kliesni cesta pedofilom. Varšavský magistrát tvrdí, že pravica preháňa a vymýšľa si, pretože vôbec nejde o pedofíliu. Viceprimátor Paweł Rabiej dokonca hrozil súdom tým, ktorí by „spájali LGBT komunitu s pedofíliou“.

Kde sa podeli propagátori pedofílie?

Nejde tu o automatické „spájanie“. Nikto netvrdí, že každý homosexuál je pedofil. Avšak **zatvárať oči pred spojitosťou medzi homosexuálnou komunitou a propagáciou pedofílie je hlúposť**, rovnako ako predstierať, že posmeľovanie neplnoletej mládeže k nadväzovaniu sexuálnych vzťahov nehrá na ruku rôznym úchylákam. Ešte v deväťdesiatych rokoch minulého storočia v Európe aj v Spojených štátoch prohomosexuálne spoločnosti otvorene prednášali požiadavky, za ktoré by dnes boli všetci zlynčovaní. Sex detí s dospelými, najmä chlapcov s mužmi, bol predstavovaný v mnohých článkoch, v knižných publikáciách či dokonca v reklamách ako vec, ktorá je nielenže neškodná, ale treba ju popularizovať. Treba si položiť otázku, **kde sa podeli všetci propagátori pedofílie**, ktorí ešte pred

niekoľkými rokmi snívali o zrušení všetkých právnych prekážok erotických kontaktov s deťmi? Azda radikálne zmenili svoje názory? Alebo možno iba stratégiu?

Hanba po americky

Na problém pedofilnej propagandy v Spojených štátoch poukázala americká autorka Mary Eberstadtová. V roku 2012 napísala knihu „Adam a Eva po pilulke. Paradoxy sexuálnej revolúcie“ (Adam and Eve After the Pill. Paradoxes of the Sexual Revolution). V nej jednu kapitolu venovala otázke **postupného privykania konzumentov médií** na pedofilné akty. Eberstadtová je odborníkom na túto tému; predtým, v rokoch 1996 a 2001, publikovala na stránkach neokonzervatívneho amerického týždenníka „The Weekly Standard“ dva rozsiahle články, v ktorých predstavila problém pedofilnej propagandy neobyčajnými výrečnými príkladmi. Je zaujímavé, že podľa autorky v Spojených štátoch po revolúcii roku '68, sex dospelých s dievčatkami zostal naďalej neporušeným tabu. Devianti skôr požadovali legalizovanie vzťahov medzi mužmi a dospievajúcimi chlapcami. Boli podnikané pokusy presvedčiť verejnú mienku, že niektorí neplnoletí objavujúci svoju údajnú homosexualitu, vraj sami túžia po takýchto kontaktoch a netreba im v tom brániť, pretože na tom nie je nič škodlivé. Koho to zaujíma a chce o tom vedieť viac, nech si prečíta originálne texty Mary Eberstadtovej, ktoré sú zdarma k dispozícii na stránkach internetového vydania „The Weekly Standard“. Stručne uvediem iba niekoľko príkladov pedofilnej propagandy, ktoré uvádza. Silne sa držte.

Zdroj: wiki.org

Chlapci ako predátori?

V 90-tych rokoch minulého storočia bol v „New Republic“ publikovaný článok s názvom „Sokoliatko“. Týmto substantívom sú nazývaní chlapci zneužívaní pedofilmi. Autori tvrdili, že v sexe medzi mužom a dieťaťom sú „predátormi“ vlastne deti. Text vyjadroval solidaritu s členmi Severoamerickej asociácie lásky medzi mužmi a chlapcami (The North American Man/Boy Love Association – NABMLA) založenej v roku 1978, ktorí v tom čase boli terčom kritiky zo strany konzervatívcov, ktorá je aj dnes (!) aktívna. Až do roku 1994 bola súčasťou Medzinárodnej lesbickej a homosexuálnej asociácie (ILGA), z ktorej bola vylúčená až po nátlaku zo strany OSN (to len pokiaľ ide o tvrdenie, že pedofília a homolobby vraj spolu nesúvisia). V skutočnosti tento krok mohol byť pre niekoho prekvapujúci. Vylúčenie NAMBLA z ILGA mohla pripadať ako... „nevedecké“. Vtedajší naratív mnohých predstaviteľov medicínskeho sveta bol totiž pro-pedofilský. Ako uvádza Eberstadtová, už v roku 1998 **Americká psychologická asociácia (APA) uviedla v bulletine, že sexuálne zneužívanie detí nemusí im byť na škodu**. Navrhovalo sa nehovoriť už o „páchateľovi“ a „obeti“, pokiaľ by neplnoletý súhlasil s obcovaním. Vtedy treba písať jednoducho neutrálne o „sexe dospelého s deckom“. APA je tá istá organizácia, ktorá v roku 1973 uznala homosexualitu

ako „orientáciu“, a nie „úchylku“, čo v gejovskej propagande bolo prelomovou udalosťou, ktorá následne uľahčila legislatívne víťazstvá v západných krajinách...

Calvin Klein a Vanity Fair

Článok v „New Republic“ nebol nijakou výnimkou. V Spojených štátoch populárny časopis Vanity Fair publikoval v roku 1995 text, ktorý ospravedlňoval činy homosexuála a pedofila Larryho Lane Batemana. Muž pred tromi rokmi bol právoplatne odsúdený za filmovanie chlapcov pod sprchami, vkladanie týchto záberov do pornografických filmov a rozširovanie pedofilských materiálov. Vo Vanity Fair sa tvrdilo, že vlastne nie deti, ktoré tento pederast filmoval, boli obeťami, ale on sám; **svojich činov sa vraj dopúšťal iba v dôsledku negatívneho postoja spoločnosti voči homosexualite.**

Nebola to len tlač. Podobne zhýralý obsah mali aj reklamy. Eberstadtová opísala **reklamnú kampaň odevnej spoločnosti Calvin Klein** z roku 1995. Vo filmoch propagujúcich oblečenie predstavovala polonahých neplnoletých chlapcov v pózach, ktoré vyvolávali erotické asociácie. Na druhej strane ich pekný vzhľad a šarm hodnotil mužský hlas – patriaci takmer šesťdesiatročnému Louovi Malettovi, šéfovi jednej z newyorských homosexuálnych organizácií, pôsobiaceho v biznise s homosexuálnou pornografiou.

„Medzigeneračná láska“

Pedofilská propaganda sa v Spojených štátoch šírila aj knihami. V roku 1991 bola vydaná kniha pod názvom: „Mužská medzigeneračná intimita: Historické, sociálno-psychologické a právne perspektívy“, ktorú redigoval Holanďan Edward Brongersma. Príklady abstraktov z článkov tejto knihy: „Pedofíliu väčšina spoločnosti považuje za formu sexuálneho zneužívania detí. Analýza osobných svedectiev podávaných pedofilmi naznačuje, že tieto skúsenosti možno chápať rôznymi spôsobmi“; „Násilie je v pedofilných vzťahoch s chlapcami veľmi zriedkavé. Vplyv môže byť silný v dlhodobých vzťahoch; môže byť zdravý alebo nezdravý. Práca sa opiera o dve vydania časopisu *American Journal of Homosexuality* z roku 1990 venované úvahám o „mužskej medzigeneračnej láske“. Ich redaktorom bol John P. DeCecco, citovaný v spomínanom diele a vyzdvihovalý za „neobyčajne otvorený vzťah“, ktorý môže byť výsledkom kontaktu pedofila s chlapcom.

Ďalšie knihy o tejto téme: „Mať odvahu hovoriť: História a súčasné perspektívy lásky k chlapcom“; „Niektorí chlapci“, ktorý bol opísaný ako „denník milenca chlapcov“; „Na obranu strateného vojaka“ Rudiho van Dantziga, kde hovorí o sexuálnom styku medzi 11-ročným chlapcom a kanadským vojacom v Holandsku v roku 1944 ...

Foto: **Cohn-Bendit**, zdroj: flickr.com

Európa. Zelení a holandská strana pedofilov

V Európe nebola situácia o nič lepšia. Vo svojich textoch sa Eberstadtová zameriava na podporu sexu medzi mužmi a chlapcami, pričom uvádza príklad **francúzskeho ministra kultúry Frédéric Mitterranda**, ktorý vo svojej autobiografii z roku 2005 priznal, že v Thajsku si platil chlapcov... Ako to politik napísal, cítil, že je od nich jednoducho „závislý“. **Kniha nevyvolala nijakú senzáciu**; na Mitterrandanovu pedofilnú minulosť až o štyri roky neskôr upozornila Marine Le Pen. Bez nejakého efektu, pretože bez problémov zostal ministrom kultúry až do konca vlády François Fillona v roku 2012.

Známejší je prípad **Daniela Cohna-Bendita**, nemeckého ľavičiara Strany zelených, účastníka pouličných protestov neo-marxistickej revolty z roku 1968. Cohn-Bendit veľakrát opisoval svoje erotické skúsenosti s deťmi; po rokoch, keď tieto jeho vyznania začali vzbudzovať kritiku, vysvetlil, že jeho slová boli iba „hrou“ so sociálnym tabu. Ľavičiar však priznal, že vlna sexuálnej revolúcie v Nemecku sa naozaj zaujímala o „detskú sexualitu“. To je pravda. Na Kongrese zelených v roku 1980 bola vytvorená pracovná skupina „Gejovia a pederasti“, ktorá bola rozpustená až po 7 rokoch. V roku 1978, na stránkach časopisu „Pfasterstand“, v ktorom pracoval aj Cohn-Bendit, anonymný autor napísal o „zvádzaní šesťročného“, ako o veľkom zážitku, ktorý – ako to vyjadril – „po prvý raz nedokončil príliš skoro“. V roku 1980 **Dagmar Döringová**, ešte pred niekoľkými rokmi aktívna politička liberálnej FDP, v knihe „Pedofília dnes“ opisovala svoju fascináciu homosexuálnou pedofiľiou, pričom vyhlásila, že „uspokojíť ... by ju mohlo iba dieťa, najmä dievča“. Do roku 1993 program Zelených obsahoval návrh na zníženie veku sexuálnej iniciácie. Propagátori pedofílie nikdy neniesli dôsledky za svoje činy; Cohn-Bendit je dodnes hviezdou ľavicových salónov, ba v roku 2018 mu sám prezident Francúzska, Emmanuel Macron, ponúkol portfólio ministra životného prostredia vo francúzskej vláde (politik má aj francúzske občianstvo).

Svojským vrcholom pedofilných sklonov časti ľavice bol vznik holandskej strany Lásky k blížnemu, slobody a diverzity (PND) v roku 2006 (sic!). Zoskupenie presadzovalo ako prvý krok zníženie veku sexuálnej iniciácie na dvanásť rokov a neskôr jeho úplné zrušenie. Je zaujímavé, že zároveň s touto požiadavkou požadovali aj povolenie používať narkotiká osobám práve v takom mladom veku ... Strana bola zakázaná až po štyroch rokoch.

Zmizli pedofili?

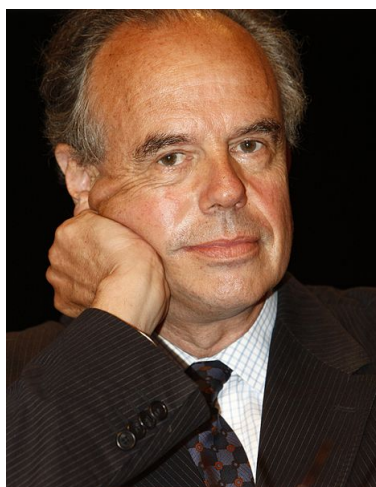

Foto: Frédéric Mitterrand, zdroj: wiki.org

Tento zbežný prehľad ukazuje, že pedofilná lobby v médiách a v politike ešte donedávna bola veľmi silná. Kde sa podeli názory všetkých týchto deviantov? Azda sa vzdali svojich nerestných názorov pod vplyvom morálneho učenia Katolíckej cirkvi? Je márne takéto nádeje živiť, hoci to možno pripustiť – zatiaľ

v spoločnosti nie je pedofília akceptovaná. Podľa Mary Eberstadtovej ide o úplne **prekvapujúce ovocie krízy sexuálneho zneužívania v Cirkvi**. Americká autorka tvrdí, že vďaka tejto kríze médiá začali prinášať mnoho veľmi osobných svedectiev dnes už dospelých mužov, ktorí ako deti boli obeťami zneužívania; ich utrpenie a traumy **prebudili verejnosť, ktorá si väčšmi uvedomuje, akým veľkým zlom je sex dospelých s deťmi**. Zlo však nespí a patológie, ktoré sa dnes zdajú byť prekonané, sa môžu ľahko vrátiť. Už to, že štandardy Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) pobádajúce nepľnoletých k sexu ukazuje, že duchovná choroba časti elity, ktorá tvrdí, že sex s deťmi je niečo pozitívne, nebola úplne vyliečená.

Nemajme ilúzie. Ak si necháme – ako mnoho západných krajín – vnútiť homosexuálnu propagandu, doplatíme na to. Vôbec tu nejde o toleranciu a rovnosť, ale výlučne iba o **slobodu pre neresti a umožnenie deviantom zneužívať všetkých ľudí bez ohľadu na ich pohlavie a vek** a realizovať svoje sexuálne rozmary. Deti, najmä mladí chlapci, sú pre nich ideálnym cieľom. **Legalizácia pedofílie je jedným z konečných dôsledkov sexuálnej revolúcie**. Preto deviantnej propagande treba postaviť pevnú hrádzu už v samom zárodku. Sexuálnu výchovu zo škôl treba odstrániť raz a navždy. Deťom o sexualite majú právo hovoriť iba rodičia a Cirkev.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/pride-raz-pedofilia-do-mody/>